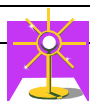

2.10. Ne 27. neděle v mezidobí
Mše sv. v 10.00 v Liběšicích,
v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 v Hřivčicích

3.10. Po pondělí 27. týdne v mezidobí

4.10. Út památka sv. Františka z Assisi
Mše sv. v 10.00 v domově pro seniory v Žatci,
v 15.00 v Želči, v 17.00 v Liběšicích

5.10. St středa 27. týdne v mezidobí

Adorační den za nová povolání a za rodiny

celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství
Mše sv. v 8.00 a v 17.00 v Liběšicích,
od 16.00 Poutníčkův klub pro děti na faře v Liběšicích

6.10. Čt památka sv. Bruna, kněze
Mše sv. v 17.00 v Liběšicích

7.10. Pá památka Panny Marie Růžencové

Adorační den a noc naší farnosti

celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství
Mše sv. v 8.00 a v 17.00 v Liběšicích,
od 16.00 Poutníčkův klub pro děti na faře v Liběšicích

8.10. So sobotní památka Panny Marie
v 8.00 a v 17.00 mše svatá v Liběšicích,
v 11.30 pouť farnosti Bělá pod Bezdězem ke Svaté bráně do Liběšic u Žatce
v 16.00 pouť farnosti Jeníkov ke Svaté bráně do Liběšic u Žatce

9.10. Ne 28. neděle v mezidobí
Mše sv. v 10.00 v Liběšicích,
v 15.00 v Domoušicích, v 17.00 v Přetlukách

- Srdečně zveme všechny mladé na **21. celostátní setkání Společenství čistých srdcí** ve Vranově nad Dyjí **14. – 16. října 2016**. Přihlásit se můžete do 12. října. Podrobnosti a přihlášky najdete na www.spolcs.cz.
- V tomto Svatém roce je centrem naší pozornosti **Svatá brána Milosrdenství**. K ní můžeme často putovat zblízka i z daleka, abychom obdrželi zvláštní milosti tohoto Svatého roku a především se stali milosrdnými.
- Začíná říjen, duchovně velmi naplněný měsíc, protože je to **měsíc Panny Marie**, modlitby **růžence**, měsíc **andělů strážných** a také **měsíc misí**. Jeho vyvrcholením bude **misijní neděle** 23. října a každoroční sbírka na misie.

Poutníčkova

příloha

roč.15, č.40

- ❖ Požehnání pro všechny farníky, přátele naší farnosti a dobrodince **denně** v 8:00, ve 12:00 a ve 20:00

Co je duchovní neútěcha a jak si při ní počínat

(František, 27.9.2016)

Co se děje v našem srdci, když na nás dolehne duchovní neútěcha? Tuto otázku položil papež, když mluvil o postavě Joba. Zdůraznil **význam vnitřního ztišení a modlitbu jako cestu k překonání těchto temných momentů**. U příležitosti dnešní liturgické památky sv. Vincence z Pauly sloužil papež mši za sestry vincentky, které pracují v Domě sv. Marty.

„Job se ocitl v úzkých, přišel o všechno“ – začal papež svoji homilii, pro kterou si vzal podnět z prvního čtení (*Job* 3,1-3.11-17.20-23). Představuje Joba, který se „ocitl zcela na dně, a proklíná den, kdy se narodil. Nezlořečí však Bohu. Job prožíval duchovní neútěchu a dal průchod svým citům. Podobně se zachoval i prorok Jeremiáš, který se však také nikdy nerouhal.“

„**Duchovní neútěcha je něco, co doléhá na každého z nás: může být silnější, slabší. Duše v tomto stavu zatemnění postrádá naději, důvěru i chuť žít, nevidí na konec tunelu, prožívá v srdci bouři a v mysli zmatek. Duchovní neútěcha v nás vytváří pocit duševní zdeptanosti, jako by duše nedokázala a ani nechtěla žít a říkala si »lépe je zemřít«.** Tak si ulevoval Job. Lépe je umřít než takto žít. Musíme pochopit, že se náš duch ocitl v takovémto hlubokém smutku a je téměř bez dechu. Každému se to stává. Více či méně. Je třeba chápat, co se v našem srdci děje.“

„Otázka, kterou si můžeme položit. zní - pokračoval papež: **Co v takových temných chvílích dělat?** Když nastane v rodině nějaká tragédie, nemoc nebo něco, co mne táhne dolů. Někdo si vezme prášky na spaní, nechá vše stranou anebo si dá dvě, tři či čtyři skleničky. To však nepomůže – řekl dále. Dnešní liturgie nám ukazuje, jak s touto duchovní neútehou naložit a co dělat, když pocítujeme vlačnost a beznaděj. V responsoriálním Žalmu je odpověď: „Kéž pronikne k tobě má modlitba, Hospodine.“ **Je třeba se modlit – dodal papež – modlit se hodně**, jako to činil Job, který volal ve dne v noci, aby jej Bůh vyslyšel.“

„*Je modlitba, která klepe na bránu, ale silně!* »Bědami je nasycena má duše a můj život se blíží podsvětí. Počítají mě k těm, kdo klesli do hrobu, jsem jako člověk bez pomoci« (Žl 88,4-5). Kolikrát jen se cítíme takto vysíleni. A to je modlitba. Sám Pán nás učí, jak se modlit v těchto těžkých chvílích. »Položil mě do hluboké jámy, do temnot a do propastí. Doléhá na mne tvůj hněv. Kéž pronikne k tobě má modlitba« (Žl 88,7-8). Toto je modlitba, takto se máme modlit v těch nejhorších a nejtemnějších chvílích, kdy na nás doléhá největší neútěcha, deptá nás a jsme úplně zdeptáni. To je autentická modlitba: **Dát průchod citům jako Job nad svými dětmi. Jako syn.**“

Kniha Job pak mluví o mlčení přátel. Trpícímu člověku – poznamenal papež – mohou slova uškodit. **Cenné je být nablízku, dát pocítit blízkost, ale vyhnout se promlouvám.**“ Když nějaký člověk trpí a když na něj dolehla duchovní neútěcha – pokračoval – je třeba mluvit co nejméně, **pomáhá mlčení, blízkost, něha a modlitba k Otci.**“

„Zaprve je tedy třeba **rozpoznat** v sobě chvíli duchovní neútechy, kdy jsem v temnotách a bez naděje a ptát se proč. Za druhé **modlit se** k Pánu, jak nás učí se modlit dnešní liturgie tímto 88. Žalmem: »Kéž pronikne k tobě má modlitba.« A za třetí, když **jsem blízko někoho, kdo trpí, je nemocný a prožívá duchovní neútechu, tak mlčet.** Avšak s láskou, blízkostí a něhou. Vyhnout se promlouvám, které nakonec nepomohou a spíše škodí.“